

1896-08-14

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Ruderkonge – Hans Rasmussen var hans døbenavn – var en berygtet person, der i 1896 var under stærk mistanke som gerningsmand til et dobbeltmord på et ældre ægtepar, hjulmand Christian Mogensen og hans kone, der boede i Oure (Ore) på det sydlige Langeland. Mordet blev begået 25. maj 1896. Først i 1902 blev mordet opklaret, og Ruderkonge blev sammen med tre andre idømt lange fængselsstraffe, der først i 1905 blev stadfæstet i Højesteret.
<http://www.coneliand.dk/kriminalsager/Langelands%20Sagen.html>
Det er uvist, hvad der menes med "Frøken Fie Jensen".

Afsendersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Ejnar -

Christian Caspersen

Marie Larsen

Susanne Lindberg

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Alhed er hos Dyr læge Caspersen (Onkel Max) på Langeland. Hun kører med ham ud i formiddagspraksis og møder sæere mennesker. En Fætter Ejnar på 16-17 år er ankommet til Langeland og er lidt af en plage. Forleden nat var Alhed bange og troede at "Ruder konge" skulle komme. Hun svømmer og cykler, og langelænderne kan ikke lide cyklende damer.

TRANSSKRIFTION

Kære Las!

I Aften skal jeg have skrevet et Par Ord til Dem i Anledning af, at det er sidste Aften, jeg har mit lille yndige Værelse alene; i Morgen kommer der nemlig en Gæst til, som skal dele det med mig desværre. – Tak for deres lange Brev i Gaar, det var forfærdelig morsomt at høre fra Dem. De faa det jo nok morsomt deroppe. Naar nu Frk. Lindberg og P. ogsaa komme. Hvem der bare var deroppe ogsaa! ikke sandt? Saa skulde jeg have det forfærdelig Sjov! – Det var jo rart, at der ikke var saa skamskeret, som De havde tænkt Dem, men bare De nu faar Tid til at male noget af det! naar Dagene endogsaa ere for korte til at gaa paa Jagt, saa kan det jo blive vanskelig nok. – Naa, saa De skal have "sendt" de andre ud at plukke "Bær!" De gaar vist ordentlig og "sender" med Marie deroppe! gør De ikke? Uha Las, De er vist en skrækkelig Despot, men det er jo heldigvis ikke alle, der lystre. – Jeg har det for Resten dejlig herovre, men har ikke oplevet noget særlig; siden jeg skrev sidst. Max og jeg tage stadig ud i Formiddagspraksis, som mest bestaar i at drikke gammelt Øl. I Dag var vi inde hos en forfærdelig grinagtig Familie. Det er de mest snavsede Exemplarer, jeg har set, og saa bandede de saa gryselig, især Manden, der sad og fortalte Jagthistorier næsten hele Tiden, dog fik han ogsaa Lejlighed til, da Talen faldt paa "Sport" at sige, at "de Kevenhavnerne" var saa "rappegalne" (jeg haaber, Ordet er rigtig stavet.) Apropos om mærkelige Ord, saa har jeg ikke kunnet undre mig over den Skipperkones Navn, da jeg ikke har kunnet læse det. Vil De ikke skrive det en Gang til, og saa lidt tydeligere. – Den Fætter Ejnar vi hentede ude i Lohals, viste sig at være en lang 16-17 Aars Dreng, der [noget af papiret mangler]er svært op i Landskabet, somme Tider næsten for meget, som da han f. Ex. I Dag kom og væltede mig ud af Hængekøjen, da jeg laa og sov til Middag. – Nu opdager jeg, at jeg er bleven søvnig, hvorfor jeg vil sige Dem Godnat og Farvel. Det er jo for resten noget Sludder for det vilde jo være et mærkeligt Tilfælde, om De netop skulde i Seng, naar de kommer hertil i mit Brev. Men paa den anden Side kan det jo godt være at de alligevel er ved at falde i Søvn. –

Et Par Dage senere.

Det var en stor Overraskelse for mig, da jeg i Gaar kom hen til Skolelærerens efter Post, at faa overrakt et Brev med Deres velkendte Haandskrift. Tak for den nydelige lille Lenea. I Morgen ere vi midt i Maaneden, nemlig d 15de. Synes de Tiden gaar hurtig? Jeg synes nemlig, at den gaar tilpas. Jeg har da faaet mig dresseret til ikke at ønske, at den skal gaa alt for hurtig. Jeg har det virkelig ogsaa saa udmærket og gaar og nyder Tilværelsen! Og hvordan kan jeg ogsaa andet, jeg morer mig udmærket og gaar og glæder mig til Fremtiden. – Jeg kommer vist desværre snart til at slutte, vi skal ud paa en Skovtur i Eftermiddag; op paa Nordspidsen af Langeland; eller vi kalde det "Langelandshoved". – Jeg maa først fortælle Dem, at da jeg havde sluttet mit Brev til dem forleden Aften og lige var kommen i Seng, hørte jeg en farlig Rumsteren, det viste sig at være en Husundersøgelse, der blev foretaget af [noget af papiret mangler] og Ejnar, der hæv[noget af papiret mangler] nogle liste sig. Jeg oplyste dem om, at det hav[noget af papiret mangler] mig, og de gik beroligede [noget af papiret mangler] Men tænk Dem, saa blev jeg bange, jeg kom i Tanker om det maaske alligevel ikke havde været mig og kom til at tænke paa Ruder Konge. Jeg laa længe og var frygtelig angst og maatte til sidst staa op og lukke Vinduet for ham. – Men Natten forløb da heldigvis rolig, og jeg kommer i Tanker om, at det maaske slet ikke er nogen morsom Historie. - - De kan tro, jeg er bleven flink til at Svømme. I Gaar svømmede jeg 36 Tag, og i Dag 44, er det ikke godt? – Da jeg kom herover kunde jeg kun et ganske lille Stykke. - [noget af papiret mangler] er P. allerede kommen derover, hils ham endelig mange Gange. Jeg gad vide hvordan det gik med det Roebillede. Hils ogsaa Marie mange Gange. Langelænderne ere meget optaget af, at Frøken Fie Jensen, som de kalder hende, have bæret deres Ø med et Besøg. Men de kunne for Resten ikke fordrage cyclende Damer. De viste deres Antipatti ved at staa af Vognen og klappe Hestene beroligende mens man kører forbi. I Gaar spurgte jeg en saadan Mand om Hesten var bange for [noget af papiret mangler] Hesten var bange for [noget af papiret mangler] men han sagde, at [noget af papiret mangler] var kun for [noget af papiret mangler] bliver helt tovlige, [noget af papiret mangler] ser en Dame paa saadan en Maskine" sagde [noget af papiret mangler] - - Nu kun 1000 Hilsner fra Deres

Alhed

14de August - 96

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

Peter Hansens roebillede.

Der, naar de Kommerter hordik
i dets Noer. Alle paa den dæ-
den Pids Ræd det jo godt vore
at de alle, god en vel at falde
i Pori.

Et Par Dage senere.

Det var en stor Overrækkelse for
mig da, i Gaar Komu blev til
Skolebetjentens efter Post, at paa
overrakt et Pires med Dera med
bekkendte Hæderstjert. Tak
for den lydte lige lille Denean.
I Morgen ere vi udi i Haa-
veden, udi d. 15 de. Syde de
Tiden gaar Lærk? I Hæderstjert
at den gaar til Paa. I Hæ-
da færd bli drensket til alle
at bunte at den skal gaa alt
for Lærk. I han det virkel a-
saa saa Lærk, og gaar i a-
nyder Tilværelsen. Og hvort
dessa andet, i udi d. 15 de.
Ret og gaar i glæden til
Freude. I Kommerter ind
denne naar til at stille
vi skal end paa en Skov i

14/2 96-7

Kære Las!

I Alen skal j have skrevet et Par
Ord til Dele i Deltid, at, at det
er vore Alen j har lidt lille gade,
og vore alle, i Morgen Kommerter
Her udi en kort til, som skal
dele det med mig den d. 15 de. - Tak
for Dera Lærk i Hæderstjert
er farferdet, udi d. 15 de. paa
den. De paa det jo vel udi d. 15 de.
derappe naar til Paa Lærk
a. i. a. Kommerter. Alen det
Kære var derappe a. Kommerter
Paa skulle i have det farfer-
det. I. - Det var jo kort, at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

der ikke var saa smaa som
de havde taent den, men bare
de var faar tid at male, og det er
det! naar jagou end saa er
for korte til at gaar paa "jagt i
saa kan det jo blive vaerdt",
naar: - Naar saa de skal haave
seid: "de andre ud at plukke
"Præ! de gaar ind ardeuf og
seid" med Marie deroppe! for
"de ikke? Uha saa de er ind
en skraekfuld Derpaf, uden det
er jo lidt, og ikke alle der-
ten. -- Jo har det for Renen
døj. herovre, men har ikke
spændt noget saar, siden j skud
lidt. Max og j have skudt ind
i Farvindsapparat, som uent-
beraar i at drikke gammelt
Øl. I Da, naar vi lide kan en
forferdet grines af faamilie. Det
er de uent haarede Dilettanter,
jo har det, og saa taendte de saa

grydel, over Maenden, der sad
for alle Jagtlederen, uden alle
Maden; der fik han ogsaa lidt
til, da Tellen fandt paa "Præ" at
sige, at de Revolutioener var saa
"rappagalde" i haaben, Ordet er sig-
te blandt. Apparat om uventet
Ør, saa har j ikke kunnit ten-
dre sig over alle Rippertones
Maori, da j ikke har kunnit
lære det. Vil de ikke sige
det en Gang til, og saa lidt lige
lyore. -- I Det taender Epicaer er
haarede ind i Lohals, ikke j, at
være en Gang 16-17 års Deen, der
kvor svært op i skandakabel, som
alle tiden maaten for meget, som
da hauf. It i der kom og hallo
de ind til et Hæst, da j
lax og vor til Midt. -- Mit
dager j at j er bleven soren, som
for, vil sig den smaa og givdel
det er jo for Renen, og j
for det indre jo være et uventet
Tilfælde, om de uvent skudt i

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Opførelsen. Op paa Mari
spidder af (Lage, laer). skee
is kaldet det "Kæmpe-
hoved". - "maa først fan-
kalle den, at ag i haerte
skillet uil ^{til den} Pindfarteden
afhen & lige var Koneuden
i Penge, kørte i en park
Rimukteren, det vrole
vare en Hustru der sø
der blev forestaget af
i bivan der taer
Kroger Lise i. i apl
den om at det i haert
in, & de gik berolige
Men kørte den saa b
bauge i Kone i Tænk
om det maatte alligevel
ikke haerte over sig & for
til at kalle paa Kæden
Konge. I laa længe & var

alsals

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

byttet aukt og waakte til-
dels ogsaa op i Lille Niemi
et par laar. Men Maalen
forloeb da heldigvis rali-
t og kommer i Takkens or-
de at det waakte det ikke
er nogen uanset for
Larie. -- De haer bre
er bleven flink til at
komme. I Gaar viste
36 Ta, og i Dag 44 er
ikke godt? -- Da j kom
mer Rinde, Rind og
ikke alle Maale. --
er T. altid kommen
over Lils haer medel-
lige haer. I gaar
Larsen har gitt
at det Roebillede. Hils
ogsaa Marie haer haer
haer haer haer haer haer
oplyse af, at Frøken He

Juuen som de kaldes haer
de haer haer der, P. uet
16. Taer, Men de haer
for Rinden ikke fardragt
Cyclende haer. De vider
deres Dulipatti ved at staa
af boguen og Klappe Haer
beroligende, men man
Rind forbi. I Gaar spurs
ke j en saadan Maale
haer van haer for
haer haer saer, ab
van Rind for haer
bliver held kool, waer
ser en haer haer haer
en Maale" saer lo
saer haer haer haer
-- I haer haer haer
for deres
Alled.

14de August - 96